

A O V A K S
/Luule Aave/

M U R R I J Õ U L U D
Jõulunäidend mudilastele
2-es pildis.

1975/77.a. Rootsis.

Tahelepanuks!

Käesoleva näidendi lavastamiseks ja ettekandmiseks on vajalik
autori nõusolek.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K 15535-12

T e g e l a s e d :

Murr - vana õuekoer
Hiire Ants - tema lähem naaber
Harri Harakas - rändur, viiuldaja
Külmapoiss Näpits
Väike Näpits - tema abiline
Tuisueit
Tuisueide tütreid

Lava on kaheks jaotatud. Vasakpoolne lava osa kujutab lumist taluõue põõsaste ja suure lumise puuga keskel.

Parempoolne, suurem osa lavast, on pimeduses, kujutab aga kolu ja risu täis olevat vana kuurialust - töötuba. Keskel üks õue. Praakile üks liigub ja krääksub vahete-vahel väljas mollava tormi mühinale kaasa. Paremal pool nurgas on vana, roostetanud raudahi, purunenud mööblitükke ja vana tugitool, milles Murr kerratõmbunult magab. Vasakul nurgas on riiul tolmunud pudelite ja purkidega. Seinä ääres vanu puukaste ja iganenud aiatööriistu. Samas seinas on ka väike neljanurgeline maardunud klaasiga aknaava.

Kõik näib mahajäetuna, tolmunud ja ämblikuvõrkudes.

I pilt

Talveõhtus kõlab nagu koorilaul, valjenedes ja jälle vaibudes - on see jõuluõhtu pühalik muusika - või algava lumetormi hoiatav hääl ...

Harri Harakas: (tuleb viiulit mängides ja lauldes: kraak - kraak nagu kaugele tormimuusikale saateks kaasa. Oma kraaksuvat laulu lõpetades vaatab otsivalt ringi, võtab mütsilotu peast, paneb selle puu alla maha, jälle otsivalt ringi vaadates, sammub ümber puu - tõmmates viiulil mõned kurvad toonid) Kraak - kraak ! Ei kedagi ega midagi ? (Vaatab mütsi) Ei ka ühtki öörikest! Kraak-kraak!

(Kaugusest on kuulda tuule kasvavat mühinat.)

Harri Harakas: (mütsi pähe pannes) Seda oli ka veel vaja! Lumetorm ja tuisk! (Topib viiuli põuest võetud kotti) Pill kotti ja ise peitu - enne kui torm mind siin tabab! (Vaatab otsivalt ringi. Torm valjeneb järjest.) Siin on ju paras puu-õõnsus ja oksamügerik - kui õige sinna pugeda! (Upitab viiuli puu-õõnsusesse ja ronib ise järele.)

Torm on valjuks muutunud ja lund hakkab tuiskama.

Harri Harakas: (On selja puuõõnsusesse toetanud ja jääb oksamügerikule konutama, kaelarätikut ümber pea mähkides) Tuleb, mis tuleb - vastu peab pidama! Kraak!

- Tuisueit: (Tuiskab tormimuusikas õuele, tantsib tormitantsus ja naeru kihistades ümber puu. Lõpuks märkab puu-oksalt konutavat Harrit - Ainsa käeviipega ja valju tormimühinaga pühib Harri puuksalt maha)
- Harri Harakas: Ai - kraak! (langeb valju kiljatusega puu alla maha, kuhu jääb liikumatult lamama.)
- Tuisueit: (tantsib võidurõõmsalt Harri ümber, viipab siis kaugusesse - tütardele, kes lund puistates õuele keerutavad)
- Kõik: (keerlevad tuisus ja lume möllus ümber Harri, lõpuks kaovad tormi mühinas kaugusesse - kuulduv veel Tuisu-eide võidurõõmsat naerukihistamist.)
- Harri Harakas: (Ajab end vähe aja pärast ettevaatlikult istukile)
 Ai ai! Kraak-kraak! Vaat, kus alles põrguline - ! No, oota sa, Tuisueit - seda sa veel kahetsed! (püüab end püsti ajada) Ai-ai! (langeb valuga tagasi) Mu jalg - kraak! Kraak! Ai-ai! Kindlasti on jalaluu pooleks murdunud - kui mitte päris pooleks, siis mõranenud? (katsub ettevaatlikult jalga) Ai-ai! Kraak! Päris sant lugu! Mis küll nüüd saab? (püüab uuesti tõusta ja jalale toetada, aga langeb valuga tagasi) Aiii! Eii! (jääb kurvalt lumme istuma) Kaua ma siin siis nõnda istun - varsti olen külmast kange nagu puuroigas! (hõõrub jalga) Ai-ai! Mis ma teen - ? Nüüd on hea nõu kallis! (hakkab siis kaela ümbert oma pikka valget kaelarätikut lahti harutama, otsib siis lumest paar jämedamat puuksa ja nende ja kaelarätiku abil seob jalga lahasse) See juba läheb! Nüüd kepp toeks - siin see - (Hakkab pikemat puuksa lumest välja kraapima, oksaga koos ilmub lume alt välja pikergune läikiv ese - valgumihkel) Mis see siis on ? (uurib valgumihklit) Ilus, läikiv hõbeda tükk - see on vist palju väärt ? (keerab ja pöörab valgumihklit, milline äkki annab sädet) Aih ! Kraak! (viskab valgumihkli hirmunult käest maha) See põletab ju! Sula hõbe - ? (uurib jälle maaolevat valgumihklit, siis nagu äkki taibates) Mis sula hõbe! Mina vana tobu - (võtab valgumihkli jälle kätte) Tõmbad

3.

siit - ja säuh! Tuli väljas! See on ju tulemasin -
välgumihkel! Välgumihkel - kindlasti mõni lohakas
piibumees kaotas selle siia puu alla! Mis mul nüüd
viga! See on alles varandus nüüd talvel külmaga!
(paneb välgumihkli taskusse ja ajab end kepi najal ja-
lule) Nõnda - aih! Kuidagi ehk läheb - kui nüüd
leiaksin kuskil ulualuse, kuhu saaksin kurja Tuisueide
ja külma eest varjule pugada! Kraak - kraak! (Komber-
dab kepile toetades minema ja kaob lumiste põõsaste
taha. Õu muutub pimedaks.)

II Pilt.

Paremal lava pool asuv kuurialune muutub valgemaks.

Hiire Ants: (Tuleb hiilides paremalt, seisatab mõne sammu järgi, kuulatab ja uurib kartlikult ringi) See on ainult tuul väljas. (Hiilib suures kaares magavast Murrist mööda riiuli juurde seal tuhnides) Ei, siin ei ole moosi raasukestki, ei uheski purgi põhjas! Ei ole! (Tuhneb ja nuusib purkide seas edasi, tõukab kogemata ühe pudeli riiulilt alla, milline viib kaasa muud kolu - kõik langeb korinal ja tärinal põrandale laiali) Oi-oi-oi! (Välg-kiirelt siia-sinna hüpates)

Murr: (Ärkab, uniselt pead tõstes) Mis? Kes see oli - ?

Hiire Ants: (Jääb liikumatult seisma) Mitte keegi! Ainult tuul!

Murr: Ah soo! (Uniselt) Ma mõtlesin, et oli keegi - ? (Ehmatab istukile) Aga kes ütles - mitte keegi?

Hiire Ants: Mina - Hiire Ants!

Murr: Sina jälle! Mis sa tuhnid siin ringi?

Hiire Ants: Ma ainult vaatasin.

Murr: Seda korda olen ma sulle ütelnud, et sul minu toas ei ole mingit vaatamist ja tuhnimist! Välja!

Hiire Ants: Mul on kõht nii tühi. Ja väljas on lumetorm ja külm.

Murr: Pole minu asi - mis väljas on! Siin sees aga olen mina pe-remees. Mine üles suurde majja, sinna sahvrisse kolama, kui sul nõnda palju julgust on! Mind aga jäta rahule, kas kuuled! Ra-hu-le. Ja välja siit! Kohe! (Tema poole ähvardavalt) Või ma hammustan sul saba otsast jupi ära!

Hiire Ants: (Taganeb hirmunult ukse poole) Juba ma lähen! Lähen, sa õeluse-elukas! Läbi lumetuisu ja tormi lähen üles maja juurde, seal on sahver jõulutoite tais! Aga sulle ei too ma sealt mitte raasugi, mitte kondi kildugi, mitte leiva purukestki - jomni pärast ei too!

Murr: (Hüppab tema poole, Ants kaob uksest õue) Prr - ! Kes su leivaraase tahabki! (Vihaselt) Midagi ei taha ma! Mitte midagi! Kas kuuled - mitte midagi! (Laskub oiates ja kibestunult tugitoolile) Oh oh! Keegi ei hooli minust, vanast Murrist! Keegi ei tule siia söögiga! Ja maja juurde ei

julge ma ka minna. (Hõõrub oiates selga) Eile sain harjavarrega hirmsa matsu selga - kui püüdsin süldiliha maitsta - tegin seda päris näljahädaga - mul ei olnudki liha isu! Ja nüüd on nad minu hoopis unustanud - jõuluõhtul jätavad söögita - kõik on mind maha jätnud! Oi - oi - oi!

Harri Harakas: (Uksest sisse komberdades, lumine, üks jalg endiselt mähises) Aga mitte mina! Tere peremees! Kraak!

Murr: Mis? Kes? Mina - jah-soo! Muidugi olen peremees! (Kurjalt) Mis sul asja on? Mis sa otsid siit? Vana lompjalg! Siin ei ole hulguste õomaja!

Harri Harakas: Ma pole mingi hulgas! Olen rändur! Minu nimi on Harri Harakas! Mõtlesin, et siin sees on nagu soem ja lumetormi eest varjul, ja ehk saab midagi ka noka vahele -?

Murr: Noka vahele! Eks sa kuule - mul pole siin omalgi ivakest hamba alla - siis sulle veel noka vahele! Tee aga minekut!

Harri Harakas: Näed - mu jalg! Kraak!

Murr: Jalg! Kes käseb sul keksida ringi kui peast põrunud - kai korralikult, siis on ka jalad terved!

Harri Harakas: Ega see keksimisest! Näe, pugessin puu otsa tormi varjule - ei saanud end veel õieti istuma seada, kui Tuisu-eit ja torm olid kohal ja puhusid mind alla. Sääreluu löid pilbasteks! Kraak!

Murr: Pilbasteks või mitte, see ei puutu minusse! Süüa mul ei ole! Ja üldse - siin ei ole sul midagi otsimist - jätta mind rahule oma sääreluuga - . Kasi välja ja kohe! Kraak!

Harri Harakas: Välja? Selle külma ja tormiga! Sul ei ole üldse südant sees! Sa ei hooli ju millestki!

Murr: Kes minust hoolib! Ja ma tean väga hästi, kas mul on süda sees või mitte - seda ei ole sul tarvis siin tänitada! Kao siit! Ruttu! Ja pane uks väljaspoolt kinni!

Harri Harakas: Aga mu haige jalg! Kraak!

Murr: (Vihaselt tema poole hüpates) Välja! Ja võta oma haige jalg kaasa!

Harri Harakas: Ma lähen -alähen juba! Aga luba mul vähemalt siin väl-
jas katuseräästa all varjul olla? Komberdab uksest välja)

Murr: (Tema järel ust kinni lüües, milline aga endiselt prao-
kile jääb) Luba ja luba! Tee ja anna! Kraak. Kõik ta-
havad minult saada - minule aga ei anna keegi midagi!
Nagu Hiire Ants - mitte kondiraasu juppigi! Oi-oi!
(Langeb tugitoolile tagasi) Mina vaene vana, üksik ja
mahajäetu - oi-h! (Seab end tugitoolis magama, keerab
tuht ja teist külge) Tekki ei ole ka peale võtta - kui
unigi tuleks - kõht on tühi - päris koera elu kohe ..
(Viimaks jääb tukkuma ja hakkab norskama)
(Uks kääksub ikka valjemalt ja liigub tormi mühinas)

Külmapoiss Näpits:

Väike Näpits: (Ukse vahelt sisse piiludes)

Külmapoiss Näpits: Ah-aa! Uks lahti - meid ju oodatakse siin! (Hüppab
sisse, väike Näpits tema järel, piiluvad ringi)
Mugav nurgake! (Viipab uksest õue) Tule aga julgelt
sisse Tuisueit - ei siin ole suitsu ega tuld!

Tuisueit: (Naeru kihistades) Sina Näpits leiad ikka õige koha -
siin sobib ju pisut jalgu puhata! (Keerutab sisse)
Mugav nurgake, selle teeme veel mugavamaks! (Puisstab
Lund ringi)

Külmap. Näpits: Kes ringi luusinud) Aa - majaperemees magab norinul,
ei tahagi külalisi vastu võtta! No oota sa! (Keksleb
Murri juurde ja näpistab teda ninast ja siis varvastest)

Väike Näpits: (Keksib lõbusalt tema kannul)

Murr: (unes) Ai - ai - ai! (Varbaid hõõrudes, tõmbab end veel
enam kägarasse toolile)

Näpitsad: (Naeravad vallatult) Ja nüüd ühest kõrvast ja siis
teisest! (Näpistab ja keksib rõõmsalt ringi) Ja nüüd
veel ninast!

Murr: Ai - ai - ai! (Hõõrub kõrvu ja nina uniselt) Kust see
külm siis korruga tuli? (seab end jälle magama)

Külmap. Näpits: (pettunult) Ah! Nii - et sa mõtled edasi magada - ja
viisakas näpistamine ei loe sulle midagi! - Väike Nä-
pits, anna mulle suured näpistamise tangid!

Väike Napits: (Võtab küljetaskust suured hõbedaselt läikivad näpits-tangid ja ulatab Näpitsale) Siin! (jaab põnevalt ootama Näpitsa seljataha)

Külmap. Näpits: (Hüppab tangidega Murri nina kallale, seda näpistades)

Murr: (Valust röökides) Ai - põrguline! (Toolilt püsti hüpates)

Külmap. Näpits: (Naerab rõõmsalt) Ma ei ole mingi põrguline - minu nimi on Külmapoiss Näpits - ja siin - (tähendades Väiksele Näpitsale) - on minu abiline Väike Näpits!

Tuisueit: (Kes kõike naerukihistades jälginud, keerutab Murri juurde ja heidab talle suure pahvaka lund) Väike portsjon värsket tuisu-lund!

Külmap. Näpits: (Näpistatange näidates) Ja siis paar korda näpistatange - see tõstab alles tuju! (Hüppavad Murri kallale)

Murr: (ümber tooli põgenedes, teised tema kannul näpistades ja lund heites) Jätke järele metsalised! Teie koht on õues ja metsas, aga mitte siin - kas kuulete!

Külmap. Näpits: Kuuri uks oli lahti - ja lipsti, olimegi sees!

Tuisueit: (Heidab end tugitoolile) Miks ei võiks me siis siin sees ka pisut puhata - siin on päris mugav!

Murr: See on minu tuba - siin ei ole teil õigus olla! Kasige välja!

Külmap. Näpits: (Naerab kõveras) Kas kuulsite? Meil pole siin õigus olla! Kes saab külma ja tuisku keelata? Ah-ah-ahaa! Seda me veel näeme!

Murr: (Vihaselt tema poole) Käige välja, kuulete! Ja sina ka Tuisu-vanamoor - kao mu tugitoolist!

Näpits: Kuule - kuule! Kutsu saab kurjaks! Pole viga - meie arstime sinust kurjuse välja!

Tuisueit: Me teeme sinust veel pai-poisi! (Hüppab lund keerutades Murri kallale) Vaat - nõnda!

Külmap. Näpits: (Murri näpistades sabast) Ja nõnda!

Murr: (Hüppab röökides ringi) Ai - ai - ai! Jätke juba - ma olen hea poiss - jaa, jaa! Oo -- oo, mu saba! (Hüppab saba käes hoides uksest õue) Külmapoiss näpistas mu saba ära!

- Külmap. Näpits: (Naeruga talle järele) Või tema tahtis meid siit välja kihutada - paras talle, et sai sabast näpistada!
- Tuisueit: (Naeru kihistades) Ja nüüd pidu lahti! (Uksel hüüdes)
Tulge tuppa tütrekesed!
- Külmap. Näpits: Külma-pidu! Torm teeb meile muusikat! Tants lahti!
- Tuisueit: Tulge, tulge tütrekesed tuisutantsu keerutama!
(Tuisutütred tulevad tuisu mühinas ja muusikas keereldes sisse - tantsivad, heites lund ringi)
- Tuisueit: (Laskub mugavalt tugitooli ja noogutab healmeelisel tantsivatele tütardele kaasa. Külmapoiss Näpits keksleb tantsijate keskel ringi)
Tuisueide marguande peale vaibub tormimuusika ja mühin, ja tütrekesed langevad kui lumehanged siia sinna põrandale laiali.)
- Näpits: Vaat see oli alles tuisk - tuba on kohe hulga ilusam ja valgem!
- Tuisueit: (Noogutab healmeelisel) Nüüd tütrekesed - puhkame kuni keskoõni - siis algame uue ja veel valjema tuisutantsuga! Nõnda et hommikuks on kõik teed ja majad maetud hangedesse, puud ja põõsad uppunud lumme! (Tütred noogutavad nõusolles.) Nüüd aga puhkus - enne suurt tööd. (Tütred tarduvad liikumatuteks valgeteks kogudeks siia - sinna põrandale kokku)
- Külmap. Näpits: Teie puhkate - aga mis teeme siis meie sel ajal?
- Tuisueit: Ka teie puhkate! Siis alates samuti: veel teravama külmaga - nõnda et jää-kaaned järvel pragisevad ja puud pauguvad! Oi, pidu! (Hüppab kasti virna otsa, kuhu jääb tukkuma, Väike Näpits tema jalgade ette. Kõik nagu tardub talvises vaikuses ja hämaruses.)
- Murri: (Ilmub maja ette õuele) Oi, oi - mu saba - mu õnnetu saba!
- Harri Harakas: (Tema juurde longates) Jäta nüüd nutt! Saba tuleb sooja viia! (Tõmbab Murri ukse poole) Tule nüüd! Lähme sisse! Tule - see on ju sinu oma tuba! Kraak!
- Murr: Ei see enam minu ole - need põrgulised võtsid selle üle!

- Harri Harakas: Tule nüüd - sa külmad siin väljas ju jääpurikaks!
- Murr: Jäta mind! Las ma külman - mis sa minust hoolid - !
- Harri Harakas: Mis ma hoolin - külm võib ju su tappa! Kraak!
- Murr: Tappa! Ja mina viskasin su enne toast välja! (Hakkab suure häälega ulguma) Viskasin su koos su haige jalaga välja!
- Harri Harakas: See on nüüd unustatud! Ma olin ju katuseräästa all varjul! Siit ma nägingi, mis toas sündis - kuidas nad su kallale tungisid, ja näpistasid -
- Murr: (Saba puhudes ja paitades) Oi - jah! - Mu saba on päris tuim ja külm!
- Harri Harakas: Ja siis sa hüppasid uludes uksest välja otse lumehange! Lähme aga nüüd sisse! (Astuvad uksest kuuri alla)
- Murr: Kui sa mind lumest välja poleks tirinud - siis oleksin ammu - kõvaks külmanud - valmis!
- Harri Harakas: Aga sa pole nüüd külmanud, vana sõber - Kraak!
- Murr: (Suure häälega nutma puhkedes) - Vana sõber - oooh! Keegi ei ole mulle veel ütelnud: - vana sõber - ! Ma ei unusta seda kunagi! Usu mind! Harri!
- Harri Harakas: (Ringi uurides) Nad on siin päris tublisti pidutsenud - kõik kohad on külma ja lund täis!
- Murr: Ja minu ainsa magamisaseme on see lumehang oma alla matnud - terve tuba on ju hangesid täis! Prr - siin on ju nüüd sama külm kui õues!
- Harri Harakas: Mõni ime - kui Külm ja Tuisk nüüd siin valitsevad! Aga oota! - (Taskust otsides) Siin see on! Tõmbab välgumihkli taskust) Mul tuli hea mõte - sellele külmapeole teeme kohe lõpu! Sellega!
- Murr: Mis see on?
- Harri Harakas: Välgumihkel! Leidsin selle puu alt lumest!
- Murr: Välgumihkel? Mina kardan välku!
- Harri Harakas: Ega see päris välk ole! Sellega saab tuld teha! Tõmbad siit - siuh - ! (Tõmbab ja välgumihkel lööb põlema) ja tuli lahti! Kraak!

- Murr: (Kartlikult) Kuule, ole tulega ettevaatlik - sellega võib maja põlema panna, enmast ära põletada - see on kardetav!
- Harri Harakas: Aga tuli on soe - palju tuld - palju sooja! Ja seda me teeme - teeme tule sinna ahju! Ruttu! Korjame prahti ja puid ja teeme tule - kütame toa soojaks!
- Murr: Soojaks - jah siis on meil hea olla - aga need - ? (Tähendab Tuisueidele) Need tulevad jälle kallale!
- Harri Harakas: Kallale? - Kütame ahju nõnda kuumaks, et külmapoisid sulavad veeloikudeks ja Tuisueit tütardega kaob kui aur!
- Murr: Kas ikka tõesti - ?
- Harri Harakas: (Ahju juures) Ruttu puud siia ja paberi prahti kah!
- Murr: (Rutulise õhinaga) Siin on - ma korjan veel - (Tühnib risu hulgas ringi)
- Harri Harakas: (On tule ahjus süüdanud ja soendab end selle ees) Oh, kohe teine asi! Kui soojus majas! Kraak!
- Murr: (Samuti ahju juures) Prr - soojus tungib kohe saba otsani! Pisar tuleb vägisi silmi - kui ma mõtlen - olin seal lumehanges, väljas - ja sa päästsid minu, Harri - seda ma ei unusta kunagi! Andesta, et ma olin kuri sinu vastu! Viimase kondiraasu jagan sinuga - kui aga kondiraase oleks -
- Harri Harakas: Ära muretse, vana sõber - !
- Murr: (Liigutatult) Vana sõber - (Harrit kaelustades) Ometi on mul, vanal Murril, ka üks sõber!
- Harri Harakas: Kõigepealt peame nüüd Külmapoisid ja Tuisueide perekonnaga siit välja soendama! Nüüd saab nalja! (Võtab jälle välgumihkli välja ja ja kepsleb Külmap. Näpitsa juurde, sellele tuld nina alla tõmmates) Kas tunned tule haisu!
- Külmap. Näpits: (Hüppab karjatades kastilt) Ai, ai mis sa mängid! Pane silmapilk tuli käest - see on hädaohtlik, see pole mänguasi! (Põgeneb eemale)
- Harri Harakas: (Väikesele Näpitsale ka tuld tõmmates) Sulle kah! Kas tunned onu Välgumihklit?!

Väike Näpits: (Kerjatab ja hüppab püsti) Aii-ii! (Põgeneb Külmap. Näpitsa seljataha)

Harri Harakas: Murr! Pane ahju puid juurde!

Murr: (Kui ta ahju ukse avab, langeb sealt punane tulekuma välja. Tuisueit ja tütrede hakkavad rahutult liigutama/

Külmap. Näpits: (Vihaselt hüüdes) Sina vana peni jäta ahju kütmine, kas kuuled! See soojus võtab mul hinge välja! - Jäta järele! Või ma näpistan sul saba tagant!

Harri Harakas: (Näpitsaid taga ajades) Ei sa näpista siin enam midagi! Kraak!

Murr: Me kutame su leelombiks! (Lisab jälle ahju puid juurde)

Harri Harakas: (Jälle Näpitsatele tuld tõmmates) Veelombiks!

Tuisueit: (Ehmatades, ärgates) Mis see siis tähendab - luud, liikmed muutuvad raskeiks kui vesi - (End püsti ajades, hirmunult) Soojus? Näpits, ega ometi sula lahti ole?

Külmapoiss Näpits: (Harri eest põgenedes Tuisueide seljataha) Hullel veel, tuli; tuli on lahti - selle hullu haraka käes!

Tuisueit: Tuli! (Taganeb tütarde juurde, kes kõik ärganud ja maast tõusnud) Tuli!

Külmap. Näpits: Tee midagi Tuisueit - sa näed need hullud kütavad ahju ja mängivad tulemasinaga!

Harri Harakas: (Kepsleb välgumihkliga nende poole, kõik taganevad)

Tuisueit: (Kähinal) Ei siin ole teha - midagi - soojus tapab meid me sulame! Tulge, tulge tütrekesed! (Taganeb tütardega ukse poole)

Külmap. Näpits: (Temaga kaasa) Anna talle, Tuisueit! Puhu ta tuli ära -

Tuisueit: Puhu ära - Sina külmeta ta tuli jääpurikaks!

Harri Harakas: (Läheneb endiselt tuld tõmmates) Murr, tõmba nüüd ruttu ahju uks lahti!

Murr: (Avab ahju ukse, tulekuma langeb Tuisueidele ja tütardele)

Tuisueit: (Hirmunult tütreid kaitstes, tõmbub uksest välja) Me sulame, me sulame! Appi! Me sulame!

Tütred: (Hädakisaga) Me sulame, me sulame! (Kaovad) Appi!

Külmap. Näpits:

Väike Näpits: (Nende järel, uksele aevastades) Aitsihh! (Rusikat viibutades) Seda te veel kahetsete! Aitsihh! Nina võttis vesiseks - aitsihh! Katsuge oma nina veel õue pista! Aitsihh!

- Harri Harakas: (Hüppab temale järele) Meie sind enam ei karda! Kraak!
- Näpitsad: (Kaovad õue) Me külmetame teid jääpurikaks! (Aevastavad) Aitsihh!
- Harri Harakas: (Naerab lõbusalt) Läksid nii, et vesi taga! Aga nüüd uks kõvasti kinni! (Võtab suure puukaika ja seab ukse taha).
- Murr: (Tema juurde) Meil on nüüd siin soe - soe, tõepoolest! Tänu sinule! Aga istu nüüd - istu siia minu tugitoolile - su jalg on ju haige! (Talutab Harri tugitooli juurde, kuhu see istub).
- Harri Harakas: Mul ei tulnud selle suure lahinguga jalga üldse meelde! (Uksel kostab vali koputus).
- Murr: Mis see oli - keegi koputas?
- Harri Harakas: Ma kuulsin kah!
- Murr: (Hirmunult) Äkki tulevad külmapoisid ja Tuisueit tagasi?
- Harri Harakas: Ei usu - nad said oma jao soojust kätte - ei nad enam kannata!
- Murr: (Läheneb ettevaatlikult uksele) Kes seal on?
- Hiire Ants: (Hääl ukse taga) See olen mina!
- Murr: Kes mina?
- Hiire Ants: Jõulumees!
- Harri Harakas: (Rõõmsalt) Jõulumees! (Tõttab ukse juurde) Siis pead sa sisse saama! (Avab ukse ja suleb tema järel jälle).
- Hiire Ants: (Jõulumehe mantlis, mütsi ja habemega, suurt kotti järel lohistades, kuuse oks käes) Ma olen teie Jõulumees!
- Murr: Meie Jõulumees - kas minu kah?
- Hiire Ants: Aga muidugi!
- Murr: (Liigutatult) Oh - heldeke - minu juurde ei ole Jõulumees kunagi tulnud - ja nüüd -
- Hiire Ants: Kas oled hea poiss olnud?
- Murr: E - a - ja - ma - katsun -
- Harri Harakas: Ta on tõesti hea poiss - Kraak!
- Hiire Ants: (Harrile) Ja sina ka! Kas sa salmi kah oskad - aga mis su nimi on? Ma pole sind siin enne näinud? Kes sa oled - hüppad siin ringi nagu konn!

Harri Harakas: (End sirgu ajades)

Ei mina pole konn, ega mina pole kass -

Mu nimi Harri Harakas!

Olen mees, kes sooja tuppa tõi -

Ja Külmapoisid välja lõi!

Kraa - kraa -kraak!

Hiire Ants: Tore! Kas ise luuletasid salmi:

"Kes külmapoisid välja lõi -" tõesti nõnda soe ei ole
siin veel enne olnud!

Harri Harakas: Jah - Murr küttis kogu aja hoolega!

Hiire Ants: Hästi tehtud! No astu lähemale Murr, ära karda, ega ma
sind ära söö!

Murr: Ei söö - aga - aga (Hakkab suure häälega uluma)
see kõik on nõnda ilus - Jõulud - aga - ma ei oska üht-
ki salmi - ma ei ole kunagi enne lugemist õppinud -
ainult laulmist - oskan - vähe -

Hiire Ants: Ega salm polegi tähtis - see võib ka mingi laul olla -
laula meile -

Murr: (Hakkab kogeleva) Nii- nii - ii - et laulan -

Harri Harakas: Võta rahulikult!

Murr: (Neelatab ja algab uuesti) (Haugatab hääle puhtaks)
Nii tõesti - nii tõesti -

Teised: Nii tõesti?

Murr: Nii tõesti, kui mu nimi Muri
- ma lepin ära kõigiga -
ei ole mina enam kuri,
teil sõbraks tahan saada ma! Auh!

Teised: Väga ilus!

Hiire Ants: (Tõmbab jõulumehe habeme eest) Hi - hi - hii !

Teised: Hiire Ants!

Harri Harakas: Aga kust sa need jõulumehe riided said!

Hiire Ants: Sain - tooge aga esiteks siia üks laud - pidulaud -
ma jutustan kohe -

Harri ja Murr: (Jooksevad, toovad suure kasti, seavad selle kummuli
ja paberi linaks peale) Noh - ?

- Hiire Ants: - Ma hiilisin läbi lumetuisu üles suure maja juurde, toad olid seal valged - tais laulu ja muusikat ja inimesi - Sahvris ei olnud kedagi! Ja sahver - oli ääreni tais jõulutoitusid! Seda oli igal pool - riiulitel, lae all ja põrandal - hüppasin siia ja sinna ja maitsesin nõnda palju kui jõudsin - aga ei saanud ju kõike korraga kaasa võtta. Hea nõu kallid! Pugesin riide-kambrisse, et leiaks sealt midagi, mille sisse - ja leidsingi selle suure koti - ja kotis olid jõulumehe riided. Panin siis riided selga, mütsi pähe ja habeme ette ja sahvrast ladusin kõik, mis kätte sain, kotti - sest Jõulumehe kott peab ju täis olema - ja siin ma nüüd siis olen - kott oli küll raske järel lohistada - aga kohale jõudsin - kui jõulud - siis jõulud - ! Hi-hi - hii! (Pistab siis kuuseoksa kasti põhja püsti ja algab pidulikult)
- Oh, armas Jõuluvana - see olen ma ise -
- sa too mul küpse kana - selle võtame kotist - (Võtab)
- too komput, saia, vorsti - (Võtab ja laob kõik kastile)
- siis pidu algab varsti!
- Murr: (Neelatades ja keelt limpsates) On see unes või ilmsi?
- Hiire Ants: Ikka ilmsi sõbrake!
- Harri Harakas: (Rõõmsalt) Pidud hakkab - pidu hakkab! Kraak! (Haarab teistel kätest, kõik kepslevad lauldes ümber kasti)
- Hõissa- ja hõissassaa!
- Kõik: Hõissa - ja hõissassaa - nüüd jõulud käes on korraga!
- Murr: Ja palju vorsti ka ! - Auh!
- Harri Harakas: Kraak!
- Hiire Ants: (Naeru kihistades) Hi-hi-hii!